

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Ut Rex &c. Bulla Regi Angliæ, se non intromittendo Rebus Ecclesiasticis
in Vasconia tempore vacationis Ecclesiarum: anno 1274.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](#)

A N N O
1273.

qua commemorare processum : Sed sufficit quæ sunt postmodum exinde subsecuta tue Celsitudini nuntiare.

Et quidem memoratus Guido magnæ pœnitentiae signa prætendens, postquam Florentiam venimus, uxoris sua pœnsentia, & multiplicatis aliis nunciis insitum, multaque, ac longa instantia supplicavit, ut ad nostram permetteretur venire pœnsentiam ; parsus simplicer ut dicebat, nostris obedire mandatis.

Sed multiplici ejus instantiæ multiplicem opusuit non solum qualitas oſenſe, faltem in magni temporis dilatione, repulſam, verum etiam cuiusdam nostræ deliberationis examen, quo investigandum fore providimus an contriti & humiliati cordis indicia, que tanta tamque afflida ejusdem Guidonis instantia verisimiliter arguebat, veritatis munimine fulcirentur, an efflent velamine simulationis obducta.

Cumque post modum nos contingere ciuitatem Florentinensem exire, idem Guido quasi ad duo miliaria, extra Civitatem eandem, nec non & quidam alii, quos ad hoc sibi Comites habuit, depositis omnibus calciamentis & vestibus, præter camisas & femoralia, cum cordis ad colla, prostrati que in terram, se nobis in via exhibuere cum lacrimis ; & subsistentibus quampluribus, qui erant in nostro, tunc temporis, comitatu, memoratus Guido cum ejulatu non modico, profusis lacrimis, instantis supplicationis verbis effusis, se alt & bas, sine tenore, modo vel conditione aliqua, nostris mandatis exponens, petebat humiliter, supplicabat instanter faltem, ubicumque nobis placaret in carcere se detrudi, & in absolutionis beneficio misericordia sibi januam aperiri ; nullo penitus adjecto in suis supplicationibus, mediata vel immediate, porrectis, per quod alias derogari posset in aliquo prædicto processu, habito contra ipsum.

Sed nec tunc hujusmodi supplicationem ipsius duximus admittendam nec responsum ipse à nobis habuit aliquod, immo redargimus portius alios assistentes eidem, quod in talibus nec loci nec temporis competentiā obseruant : Verum urgente tandem conscientia ne deesse iustitiae videmur & contra ipsius debitum Ecclesiæ claudere gremium redeuent, de fratre nostro Celsilio, in hoc condescendimus instantiæ supplicantibus.

Mandavimus quidem, per dilectos filios nostros R. S. Angeli, & J. S. Nicolai in carcere Tulliano Diaconos Cardinales, in Urbe morantes, Guidoni præfato in Terra Ecclesiæ Romana, in aliqua arce tutæ, locum carceris assignari ; & propter nostram de partibus illis absentiam, ipsum Guidonem per Carissimum in Christo filium nostrum Siciliæ Regem illumstrem & alias personas idoneas inibi cum diligentia custodiri, sicut dilectus filius Gerardus de Roccellone, noster familiaris & Clericus, cui super his, quæ tibi ex parte nostra duxerit exponenda, fidem indubitatem habere poteris, plenius oraculo vivæ vocis exponent.

Quid autem circa hoc postmodum actum sit nondum ad nos relatio certa produxit : hoc tamen ideo tibi sic seriose intimanda decrevimus, ne nostrum processum puritatem tertiae linguae malitia in tua Celsitudinis auribus fermentaret. Datum Lugdun, tertio Calendas Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

A N N O

1273.

IV.

Ex Angl.
Arch. Rimer
Tom. 2. pag.
20.

Bulla Regi, de Coronatione proroganda ; ne vel suus, vel suorum Prælatorum adventus ad generale Concilium impediretur : anno 1273.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio . . . Regi Anglia illustri salutem & Apostolicam benedictionem.

C Elsitudini Regiae, fili carissime confidenter exponimus, quod cum non solum noverimus, sed & palpaverimus zelum tuum, quem etiam prætendentia opera manifestant ad negotium Terræ Sanctæ, non sine admiratione audivimus te coronationi tuae terminum indixisse, qui cum tempore, quod est indictum generali Concilii congregando, in quo debet specialiter dictum negotium promoveri concurredit.

Propter quod & tua subtraheretur eidem Concilio tanto magis necessaria & grata pœnitentia, quanto ex eo esse potest utilior in promotione negotii supra dicti quod de necessitatibus terræ illius tibi magis, tamquam experto, credetur, plus consilio Principis tanti favebitur, plures sequaces inveniet benignitas & liberalitas confluentis ; & Prælatis Regni tui, vel ab ejusdem coronationis solemnis, quam iamē desideramus cum solemnitate debita & opata prosperitate procedere, vel ab ipso Concilio, quod dispensandum foret admodum & absurdum, necessitas absentiae immineret.

Ideoque serenitatem Regiam & paterna solicitudinis fiducia, & intenso rogamus ac hor tamur affectu, quatinus benigna meditatione pensabis disserimibus, quæ de tali concursu temporum imminent, illis Sanctis & piis operibus, quæ sunt in dicto Concilio promovenda, & specialiter Terræ negotio memorata, sic per accelerationem, vel prorogationem dicta coronationis illis occurras, quod nullo modo propter hoc tuus vel eorumdem Prælatorum ad idem Concilium impediri possit adventus ; sed prædictorum negotiorum efficax tua, & eorumdem Prælatorum promoto, tibi apud Deum æternæ retributionis cedat ad meritum, & apud homines ad laudis titulum sempiternum.

Datum Lugdun. Calendas Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

V.
Ex Archiv.
Rimer Tom.
2. pag. 36.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Regi Anglia illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

U T Rex qui te ad Regni solium sublimavit, dirigat prosperè gressus tuos Jura Ecclesiastica, immo sua debes tuis temporibus liberata facere conservari, & Ecclesiæ, ac personas Ecclesiasticas à suis oppressoribus regalis potentia brachio defensare. Sanè ad audienciam nostram venerabili fratre nostro Auxiliensi Archiepiscopo referente pervenit, quod

ANNO
1273.

si aliquam ex Ecclesiis Cathedralibus Provinciae Auxitanensis vacare contingat; Nobilis Vir.... Senecallus tuus in Vasconia administrationem bonorum temporalium ipsius Ecclesiae vacantis quādū cam vacare contingit, contra iustitiam occupare, ac detinere occupatam pro sua voluntate præsumit, quāquam nulla ex eisdem Ecclesiis à te Regalia teneat, idque tibi, vel dicto Senecallo non competat de confuetudine vel de Jure.

Cum igitur laicis dispondendi de rebus Ecclesiasticis nulla sit attributa potestas, serenitatem Regiam rogamus & hortamur attente, quatenus talia, qua redundant in tui derogationem honoris per eundem Senecallum fieri nullatenus patiaris; Sed Ecclesiis ipsas pro divina & nostra reverentia, habens propensius commendatas, eas & bona ipsarum in suis iuribus & libertatibus favore Regio prosequaris; ita quod præter divina retributionis præmium condigna tibi à nobis proveniat actio gratiarum. Datum Lugduni decimo Calendas Septembbris Pontificatus nostri Anno tertio.

V I.
Ex Archiv.
Ang. Rumer.
Tom. 2. pag.
36.

Bulla Levellino Principi Valliae, de quadam compositione, per Prælatos inter dictum Levellino & Davidem Fratrem suum: anno 1274.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, dilecto filio nobili viro, Levelino Principi Valliae salutem & Apostolicam Benedictionem.

Cum à nobis petitur quod justum est, & honestum, tām vigor aquitatis, quām ordo exigit rationis ut id per sollicititudinem Officii nostri ad debitum perdueatur effectum. Sanè petitio tua, nobis exhibita continebat, quod dudum inter te, & nobilem vitum David Fratrem tuum, super quibusdam Terris, Possessionibus & Rebus aliis, materia questionis exorta; tandem mediātibus venerabilibus fratribus nostris . . . . . Bangoren, & . . . . . Asaphen Episcopis, Amicabilis super his inter partes compositio intervenit, de observanda compositione hujusmodi hinc inde corporali præstiti juramento: Et nihilominus jurisdictioni eorumdem Episcoporum super hoc modo vos submittere curavistis, videlicet ut dicti Episcopi in partem, contra compositionem prædictam veniente, possent censuram Ecclesiasticam exercere, ac obscuritates ipsius compositionis, si fortassis emergent interpretari, & etiam declarare, prout secundum Deum viderent qualitati negotii, & quieti earumdem partium expedire.

Postmodum verò, super quibusdam articulis, in compositione ipsa contentis, qui in aliqua parte sui debitum & obscuritatem habebant inter prædictas partes questione suborta idem Episcopi prout ex forma hujusmodi submissio nis poterant, in præfatis articulis circa dubium & obscuritatem prædictam quandam interpretationem & declarationem fecerunt providam & salubrem; prout in litteris inde confessis eorumdem Episcoporum Sigillis munitis plenius dicunt continere.

Nos itaque, tuis supplicationibus inclinati, interpretationem & declarationem prædictas, sicut provide factae sunt, ratas & gratas habentes, illas auctoritate Apostolica confirmamus, & præsenti scripti patrocinio communimus. Nulli ergo hominum omnino licet hanc paginam

nostre confirmationis infringere, vel ei ansu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se novet in cursum.

Datum Lugduni 15. Calendas Septembbris Pontificatus nostri Anno tertio.

ANNO
1274.

MARTINUS II. DICTUS IV.

V Ide Compendium Vitæ in Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 157.

Processus habitus contra PETRUM Regem Aragonum, anno 1282. Indictione undecima.

MARTINUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad certitudinem præsentium, & memoriam futurorum.

L Onga ferò series, ipsiusque diffusa narratio, cui vix tempora multa sufficerent, tædio grandi nimurum audientes afficeret, si quondam Friderici olim Romanorum Imperatoris, posterorumque suorum culpas horrendas, & excessus infandos, ab ipsis contrà Deum, & contrà Romanam Ecclesiam commissos, ac processus perinde per Romanos Pontifices prædecessores nostros rite habitos contrà ipsos, pena que justè illis indicata repetitio feriofa narraret. Ideoque summa rerum fastigia, prout imminentium casum necessitas exigit, absque seductionis injuriā materia patitur, decrevimus profunda. Et quidem communem non credimus latere nositiam, qualiter felicis recordationis Innocentius Papa quartus prædecessor noster, memoratum Fridericum, qui se per eosdem suos excessus & culpas innumeratas indignum Imperio & Regni, omniè honore ac dignitate reddiderat, in Concilio Lugdunensi, eodem approbante Concilio, propter suas iniurias à Deo ne regnaret vel imperaret, abjectum ostendit, & denuntiavit omni honore ac dignitate privatum à Domino, & nihilominus sententiando privavit, ut in ejusdem prædecessoris sententiâ contrà ipsum Fridericum latè plenius continetur.

Qualiter etiam post ejusdem Friderici obitum liceat Regnum Siciliae ad dispositionem Ecclesiae Romanæ, cuius Juris & proprietatis existit, esset liberè devolutum, idemque prædecessor de illo se provisum in eodem Concilio publicè prædictisset, quondam Conradus dicti Frederici natus, quamquam in eodem Regno ex ipsius sui primogenitoris successione nullum penitus jus haberet, tamen sicut ex premisso appetat, nec ille mortis sue tempore habuisset, nec alias eidem Conrado jus competere in eodem, ipsum Regnum temerariā præsumptione occupavit, nec illius recentioris facti memoriam oblitteravit oblivio, videlicet quod ipso Conrado subtrafacto de medio, quidam Manfredus tunc Princeps Tarentinus, quem velut de copula damnata suscepimus, à dicti Regni successione non solum præmissa ejusdem Friderici privatio, sed etiam macula illegitima nativitatis arcebat, contrà juramentum fidelitatis, quod dicto prædecessori præstiterat, temerè veniens sub quondam Conradini nati dicti Conradi, sive nepotis, simulata protectione tutoriā ad

I.
Ex spicil.
Dacheri
Tom. 3. n.º
ed. pag. 684.In Concilio
Lugdun. Fridericus
Imperio spolia-
tus.Manfredi
Gesta.

quas-